

Uw commissie is van oordeel, dat de synode aan het verzoek van de kerk te Houston niet moet voldoen. Ook menen wij, dat op de suggestie van East niet moet worden ingegaan.

Onze gronden hiervoor zijn:

Canada is een land, waarin de provincies feitelijk even zovele staten vormen, welke een grote mate van zelfstandigheid bezitten. Deze zelfstandigheid komt ook uit in de wetten en regelingen ten aanzien van het door Houston genoemde punt der "marriage certificates". Uw commissie kan niet inzien welk nut deputaten, als bedoelt in Houstons voorstel, zouden hebben.

De kerk te Houston noemt twee gronden voor haar voorstel: eventueel hun bemiddeling verlenen door af te leggen verklaringen, dat de predikanten onzer kerken het recht krijgen huwelijken te sluiten; en: door soortgelijke verklaringen gereduceerde reistarieven voor de predikanten voor te bereiden.

De zaak der z.g.n. "marriage certificates" is een zaak, die geheel en al provinciaal geregeld wordt bij ons weten en de enige provincie, waar onze predikanten tot op heden moeilijkheden hebben ondervonden bij het verkrijgen van een dergelijke volmacht is Ontario, waar echter één predikant reeds de verlangde vergunning bezit en de kans groot is, dat ook voor de anderen deze verkregen kan worden. Hierdoor is dus één van de redenen tot het benoemen van zulke deputaten vervallen.

Aangaande de tweede grond van de kerk te Houston, n.l. de gereduceerde reistarieven, wij menen te weten, dat ook dit punt geen enkele moeilijkheid oplevert en zeker kunnen we de noodzaak van deputaten voor deze zaak niet inzien.

Anderen gronden zijn door de kerk te Houston niet aangevoerd, en wij kunnen ons ook niet voorstellen welke andere dwingende redenen er zouden kunnen zijn.

Hiermede zal u ook duidelijk zijn, dat we van oordeel zijn, dat aan het voorstel van de classis van Februari 1958 van de kerken in het Oosten geen gevolg moet worden gegeven.

Zijn de broeders in Oost of West van oordeel, dat althans voor hun ressort zulke deputaten vereist zijn, dan kan iedere classis voor zich zulke broeders benoemen. Een zaak voor de kerken in het gemeen is dit echter niet.

We stellen u derhalve voor: aan het verzoek van de kerk te Houston en de suggestie van de classis van 12 Februari 1958 van de kerken in het Oosten niet te voldoen, waar de noodzaak van zulke deputaten niet is aangetoond.

BIJLAGE XIV.

COMMISSIE IV, RAPPORT INZAKE PSALMBERIJMING

Aan uw commissie zijn een drietal voorstellen gegeven in verband met de psalamberijming om dienaangaande te rapporteren.

Dit waren voorstellen van de kerk te Houston, B.C., overgenomen door de classis-16 Jan. 1958 van de kerken in het Westen en van de classis-29-1-58 en 12-2-58 van de kerken in het Oosten en van de kerk te Chatham-11 Juni 1957 (appelschrift tegen het besluit van de synode Homewood/Carman 1954 ad art. 56 der Acta plus voorstellen).

Het voorstel van de classis in het Westen luidt als volgt:

"a. De kerk van Houston, B.C. stelt aan de kerken van de classis der kerken in het Westen voor, dat de synode van de Canadian Reformed Churches opnieuw deputaten benoemde volgens de suggesties 1, 2, 3 en 4, opgenomen aan het eind van het rapport "Engelse Reformatorische Psalmberijming".

b. Voorts benoeme de synode zoveel mogelijk deputaten opnieuw, die hebben meegewerkt aan het tot stand komen van genoemd rapport."

Het voorstel van de classis in het Oosten luidt als volgt:

"De suggesties van deputaten voor de psalmberijming over te nemen met dien verstande dat punt 3 als volgt komt te luiden: "de synode geve aan deputaten de opdracht om zo mogelijk binnen een jaar aan de kerken een proefbundel aan te bieden en bij de samenstelling daarvan gebruik te maken van hetgeen in de Psalter van de Christian Reformed Church en eventueel andere Psalters geboden wordt, inzover de berijming en melodie beantwoorden aan schriftuurlijke en kerkmuzicale normen.

Aan de vier suggesties van deputaten wordt met algemene stemmen als vijfde suggestie toegevoegd: "de synode make de arbeid van deputaten finantieel mogelijk."

In dit verband worden door uw commissie hierbij gevoegd de suggesties van deputaten '54 ad hoc n.l.:

1. de synode benoeme opnieuw deputaten met de opdracht, een psalm-bundel samen te stellen in de Engelse taal, met zo mogelijk ook andere liederen der Schrift, naar de richtlijnen van dit rapport.

2. de synode spreke de wenselijkheid uit, dat deputaten ter wille van de uniformiteit nauw samenwerken met de zusterkerken in andere Engels sprekende landen; en verlene deputaten de vrijheid om ter bevordering van hun werk alle mogelijk en gewenst contact op te nemen met deskundigen buiten de kring onzer kerken.

3. de synode geven aan deputaten de opdracht, binnen een jaar aan de kerken een proefbundel van tenminste 75 psalmen toe te zenden, en verzoeke de kerken om deze proefbundel terstond als zodanig te gebruiken ter vervanging van "het groene boekje".

4. de synode drage deputaten op, om alle nodige voorzieningen voor de publicatie (o.a. het auteursrecht) te treffen.

Het bezwaarschrift van de kerk van Chatham luidt aldus:

"De raad van de Canadian Reformed Church of Chatham, Ont., overwegende, dat het besluit van de synode van Homewood 1954 (welk besluit niet in de officiële acta is opgenomen, doch vermeld wordt in art. 56 van de engelse vertaling) om het gebruik van de 34 psalmen van de Chr. Ref. Church, welke op de Geneefse melodieën kunnen gezongen worden, in de vrijheid der kerken te laten, in strijd is met art. 69 K.O., dat bepaalt, dat in de kerken kerken de 150 psalmen zullen gezongen worden, heeft besloten dit besluit, overeenkomstig art. 31 K.O. niet voor vast en bondig te houden; de Raad verzoekt de synode, op grond van genoemde overweging dit besluit niet langer voor haar rekening te nemen.

De Raad, overwegende, dat tegen de inhoud der berijmingen geen op de Schrift gegronde bezwaren zijn ingebracht, stelt aan de synode voor om te besluiten:

a. het gebruik van de Psalter, uitgegeven door de Publication Committee of the Christian Reformed Church, alsmede de in de Hymnal opgenomen lofzangen van Zacharias, van Mary en Simeon in de vrijheid der kerken te laten tot de tijd toe, dat de kerken een eigen Psalter-Hymnal zullen bezitten.

b. deputaten her te benoemen voor psalmgezaag met de opdracht hun arbeid met betrekking tot de samenstelling en uitgave van een eigen psalter voort te zetten en daarover een jaar voor het samenkomen van de volgende synode aan de kerken rapport uit te brengen.

Tenslotte is nog te vermelden een nagekomen voorstel van de kerk van New Westminster:

“De synode laat het in de vrijheid der kerken uit de Psalter-Hymnal (van de Christian Reformed Church) tijdens de Erediensten te gebruiken de volledige Psalter (d.i. no. 1 t/m 327) en uit de Hymns de nummers 344 (Lofzang van Zacharias), 345 (Lofzang van Simeon), 420 (Het Gebed des Heren) en 431 (Een Vaste Burcht in onze God).”

Uw commissie wil beginnen met haar grote bewondering uit te spreken voor het rapport van deputaten '54 inzake de psalmberijming. De opdracht voor deputaten luidde volgens art. 56 van de Acta '54 “een commissie te benoemen met de opdracht de gehele zaak van de Engelse psalmberijming te bestuderen en hierover een jaar voor de volgende synode aan de kerken te rapporteren.”

(Opmerking: dit artikel 56 der Acta is in de gedrukte Nederlandse uitgave niet volledig. De synode van Homewood/Carman 1958 doe goed het ontbrekend gedeelte van dit artikel op te nemen in de Acta van de synode van 1958.)

Wanneer we het rapport leggen naast deze opdracht, dan kunnen we niet anders dan met dankbaarheid vervuld zijn voor het feit, dat de deputaten hun opdracht zo hebben aangepakt als uit hun rapport blijkt. Dit klemt temeer, omdat de synode van Homewood/Carman '54 gemeend heeft de Psalter van de Christian Reformed Church niet in de vrijheid van de kerken te moeten laten, maar de gemeentezang in het Engels meende te moeten beperken tot een 34-tal psalmen van deze bundel, wat wijst op toen aanwezig bezwaar tegen deze Psalter. Dan kunnen we met blijdschap constateren, hoe deputaten '54 ons hier een poort hebben open geworpen met het uitzicht op een reformatorische arbeid, die onder de zegenende leiding van de Geest des Heren het — naar het Engels zich ontwikkelende — leven onzer kerken tot wijdstrekkende zegen kan zijn.

De commissie meent dan ook, dat wij slechts tot onze geestelijke schade deze ontworpen weg kunnen afwijzen en voorbijzien, al wil uw commissie ook geen enkele voorspelling doen aangaande het uiteindelijke resultaat. Wel wil de commissie wijzen op de belofte van het Woord des Heeren, waarom wij vertrouwen mogen, dat de Here een werk, dat in Zijn Naam begonnen is, wel zal doen gelukken.

Daarom kan uw commissie van harte instemmen met de voorstellen van de kerken in Westen en Oosten, al wil zij wel enkele opmerkingen nog maken, als b.v. dat een binding van nieuwe deputaten, als in suggestie 3 in bedoeld rapport van deputaten '54 ad hoc en door het Westen overgenomen, wel wat te sterk is, n.l. “... een proefbundel van tenminste 75 psalmen toe te zenden...” Mogelijk zagen de deputaten '54 bij het opstellen van hun rapport daartoe de kans. Des te beter nu! Maar dat de synode deputaten nu daaraan bindt, schijnt de commissie niet juist. De synode late de omvang van de nieuwe proefbundel over aan te benoemen deputaten.

Ook zal het niet juist zijn naar oordeel der commissie, als de synode de kerken verzoekt om deze proefbundel terstond als zodanig te gaan gebruiken ter vervanging van “'t Groene Boekje”. De synode kent de waarde nog niet van de nog komende bundel en kan deze dus ook maar moeilijk bij de kerken aanbevelen voor gebruik. Uw commissie is van oordeel, dat

vanzelf uit de kerken voorstellen zullen komen, wanneer deputaten voor een uitbreiding van de Engelse psalmen gezorgd hebben en deze aan de kerken hebben toegezonden.

Voorts oordeelt uw commissie de suggestie van deputaten '54 ad hoc overbodig, dat de synode deputaten vrijheid verleent "om ter bevordering van hun werk alle mogelijk en gewenst contact op te nemen met deskundigen buiten de kring onzer kerken". Uw commissie is van oordeel, dat deputaten deze vrijheid zonder meer hebben; nog minder is het nodig, omdat nieuwe deputaten volgens suggestie I gebonden zullen in hun arbeid, n.l. dat zij een psalmbundel samenstellen" . . . naar de richtlijnen van dit rapport". Waarbij dan b.v. gedacht moet worden aan pag. 35 in het rapport, waar de taak als volgt wordt omschreven: "... met behulp van alle beschikbare krachten... aansturen op het Gereformeerd kerkboek, waarin waarlijk een gereformeerde Psalter".

Ook merkt uw commissie op, dat door de classis-29-1-58/12-2-58 van de kerken in het Oosten terecht is toegevoegd een 5e suggestie: "... de synode make de arbeid van deputaten finantieel mogelijk". Deze arbeid brengt ongetwijfeld kosten met zich mee en deputaten zullen in hun arbeid deswege niet gehinderd moeten zijn. De synode voorkome dit door deputaten in staat te stellen hun onkosten ergens te kunnen declareren, b.v. bij de classicale quaestoren.

Gaarne wil uw commissie ondersteunen het tweede gedeelte in het voorstel van de classis der kerken in het Westen, dat de synode zoveel mogelijk deputaten van '54 ad hoc benoemt, "die hebben meegewerkt aan het tot stand komen van genoemd rapport". Misschien hebben deze deputaten zelf ook nog wensen in deze richting.

Tenslotte merkt de commissie nog op, dat ook de kerk te Chatham, ondanks haar voorstel, dat de synode de Psalter van de Christian Reformed Church voorlopig in de vrijheid der kerken laat, dezelfde begeerte heeft, n.l. het opnieuw benoemen van deputaten om te zorgen voor een eigen psalter.

Uw commissie wil dan ook het volgende voorstellen:

a. de synode van Homewood-Carman 1958 benoemt deputaten met de opdracht om een Psalmbundel samen te stellen in de Engelse taal, met zoveel mogelijk ook andere liederen der Schrift naar de richtlijnen van het rapport der deputaten '54 ad hoc, welke deputaten bij de samenstelling daarvan gebruik zullen maken van hetgeen in de Psalter van de Christian Reformed Church en eventuele andere Psalters geboden wordt, inzover de berijming schriftgetrouw is en de melodie beantwoord aan kerkmuzicale normen.

b. de synode benoemt zoveel mogelijk dezelfde deputaten, welke hebben meegewerkt aan het tot stand komen van het rapport "Engelse Reformatorische Psalmbundel".

c. de synode oordeelt het wenselijk, dat deputaten terwille van de uniformiteit nauw samenwerken met zusterkerken in andere Engels sprekende landen.

d. de synode draagt deputaten op een jaar voor de e.k. synode een proefbundel toe te zenden aan de kerken. Verder draagt zij deputaten op alle nodige voorzieningen te treffen voor de publicatie (o.a. het auteursrecht).

e. de synode geeft deputaten het recht de te maken onkosten te declareren bij de classicale quaestoren.

f. de synode besluit het wegvallen gedeelte van art. 56 in de Nederlandse

tekst der uitgegeven Acta '54 op te nemen in haar Acta, met verklaring van reden waarom.

Ten aanzien van het bezwaar van de kerk te Chatham merkt uw commissie op, dat de door de kerk van Chatham aangevoerde overweging in haar voorstel om het besluit van de synode van Homewood '54 art. 56 der Acta niet voor vast en bondig te houden, naar het oordeel van uw commissie onjuist is. Genoemde overweging luidt: "dat het besluit van . . . Homewood 1954 . . . om het gebruik van 34 psalmen . . . in de vrijheid der kerken te laten, in strijd is met art. 69 K.O., dat bepaalt, dat in de kerken de 150 psalmen zullen gezongen worden." Uw commissie is overtuigd, dat ondanks het besluit van de synode '54 inzake de 34 psalmen deze bepaling van de K.O. art. 69 onder ons nog steeds van kracht is. De synode van Homewood '54 heeft niets afgedaan van de inhoud van art. 69 maar alleen nog iets toegevoegd aan haar ruimte, n.l. dat 34 van deze in het Hollands berijmde psalmen nu ook nog in de Engelse berijming kunnen worden gezongen in onze Erediensten. Daarom stelt de commissie voor:

De synode verwerpt het verzoek van de kerk te Chatham om op grond van art. 69 K.O. het besluit van de synode te Homewood-Carman 1954 art. 56 der Acta niet langer voor haar rekening te nemen, aangezien deze synode van 1954 door haar besluit in art. 56 der Acta niet het aantal der te zingen psalmen verminderde, maar in de vrijheid der kerken liet om 34 van deze psalmen ook nog in het Engels te zingen.

Ten aanzien van het verzoek van de kerk te Chatham en van dat van de kerk van New Westminster, dat uw synode de Psalter van de Christian Reformed Church en de in de Hymnal opgenomen lozangen van Zacharias, Mary en Simeon, het Gebed des Heren en Een Vaste Brucht is onze God in de vrijheid der kerken te laten adviseert uw commissie op grond van voorgaand oordeel en van de daaruit voortvloeiende voorstellen, hieraan niet te voldoen, maar dat de synode in herinnering houdt de in het rapport van deputaten '54 ingebrachte bezwaren tegen deze Psalter.

Men leze daarvoor o.a. ook op pag. 15: "... wij moeten om de toekomst der kerken, om de ere Gods en om het heil onzer zielen terug naar het reformatorisch kerkboek"; zie ook wat bovenaan op pag. 35 gezegd wordt inzake de keuze, waarvoor wij worden gesteld: of "... reformatorische eis laten vallen, de weg van de minste weerstand volgen, water in de wijn doen met de zekerheid dat daardoor de wijn bedorven wordt... ten offer vallen aan de "hymn", ook in de verminkte psalmen, of: ... de noodzakelijke eis vasthouden... met behulp van alle beschikbare krachten... aansturen op het gereformeerde kerkboek, waarin waarlijk een Gereformeerde Psalter".

Daarom stelt de commissie voor:

de synode besluit niet in te gaan op het verzoek van de kerk van Chatham en van de kerk te New Westminster om de Psalter van de Christian Reformed Church in de vrijheid van de kerken te laten, gezien het feit dat zeer betekenisvolle bezwaren tegen deze bundel als geheel zijn ingebracht in het rapport van deputaten '54 ad hoc.

BIJLAGE XV.

RAPPORT COMMISSIE IV INZAKE DE FORMULIEREN VAN ENIGHEID

De commissie kreeg te behandelen de voorschriften, die betrekking hebben op de Engelse vertaling van twee belijdenisschriften, de Heidelbergse Catechismus en de Dordtse Leerregels.